

Titlul preliminar

Domeniul de reglementare al Codului de procedură civilă și principiile fundamentale ale procesului civil

Capitolul I

Domeniul de reglementare al Codului de procedură civilă

1. Codul de procedură civilă stabilește:

- a) competența instanțelor;
- b) regulile de judecare a cauzelor civile;
- c) regulile de executare a hotărârilor instanțelor.

2. În îndeplinirea justiției, instanțele judecătorești:

- a) îndeplinesc un serviciu de interes public;
- b) asigură respectarea ordinii publice;
- c) asigură respectarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor juridice.

3. Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică și în alte materii:

- a) în măsura în care legile care le reglementează cuprind dispoziții contrare;
- b) în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare;
- c) numai dacă legile speciale au prevăzut, în mod expres, completarea normelor lor cu cele ale Codului de procedură civilă.

4. În lipsa unor prevederi legale derogatorii, Codul de procedură civilă:

- a) se aplică în completarea legilor speciale;
- b) se aplică în completarea legilor speciale și când acestea prevăd expres completarea normelor lor cu cele ale Codului de procedură civilă;
- c) nu se aplică și în materie penală, pentru aspecte reglementate în mod expres de Codul de procedură penală.

5. Codul de procedură civilă cuprinde:

- a) norme generale, cu caracter de drept comun;
- b) norme speciale, derogatorii de la cele generale;
- c) numai norme generale, cu caracter de drept comun.

6. Nereglementarea expresă de către Codul de procedură penală a modului de soluționare a acțiunii civile în cadrul procesului penal:

- a) angajează tragerea la răspundere civilă pentru repararea prejudiciilor provocate prin infracțiune potrivit normelor de drept material și procesual civil;
- b) atrage, în lipsa acordului părților, imposibilitatea ascultării ca martor, în dovedirea laturii civile a procesului penal, pe concubinul părții civile;

c) nu angajează tragerea la răspundere civilă pentru repararea prejudiciilor provocate prin infracțiune potrivit normelor de drept material și procesual civil.

7. La interpretarea și aplicarea normelor Codului de procedură civilă cu privire la drepturile și libertățile persoanelor trebuie luate în considerare:

- a) Constituția României și pactele la care România este parte;
- b) Declarația Universală a Drepturilor Omului și pactele la care România este parte;
- c) numai Constituția României.

8. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și Codul de procedură civilă:

- a) are prioritate Constituția României;
- b) au prioritate reglementările internaționale;
- c) au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Codul de procedură civilă conține dispoziții mai favorabile.

9. În materiile reglementate de Codul de procedură civilă, normele obligatorii ale dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar:

- a) indiferent de calitatea părților;
- b) indiferent de statutul părților;
- c) numai dacă părțile au statutul de refugiați.

Capitolul II

Principiile fundamentale ale procesului civil

10. Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze, potrivit legii:

- a) numai cererile de competența instanțelor judecătorești;
- b) orice cerere de competența instanțelor judecătorești;
- c) chiar și cererea de repunere în termen formulată de un minor.

11. Potrivit legii, judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze:

- a) cererile formulate în scris;
- b) cererile formulate prin înscris în formă electronică, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege;
- c) cererile formulate oral, chiar dacă nu s-a făcut mențiune despre aceasta în încheierea de ședință.

12. În cazul în care o cauză nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată:

- a) numai în baza principiilor generale ale dreptului care privesc echitatea;
- b) având în vedere toate circumstanțele de drept și ținând seama de cerințele echității;
- c) în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama și de cerințele echității.

13. Nu reprezintă o derogare de la dispozițiile conform cărora judecătorului îi este interzis să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecării:

- a) faptul că dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului;
- b) faptul că, în caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanța care judecă fondul;
- c) darea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept.

14. Pentru a soluționa pricina în termen optim și previzibil, instanța:

- a) va estima durata cercetării procesului;
- b) va putea scurta termenele, în condițiile legii;
- c) va putea suspenda judecata, dacă părțile nu au cerut judecarea în lipsă.

15. Când instanța și-a nesocotit obligația de a soluționa cauza într-un termen optim și previzibil:

- a) procurorul poate face contestație privind tergiversarea procesului, dacă a participat la judecată;
- b) numai părțile pot face contestație privind tergiversarea procesului;
- c) procurorul poate sesiza președintele instanței, dacă a participat la judecată.

16. Pentru a asigura desfășurarea cu celeritate a procesului:

- a) instanța, pentru cercetarea procesului, poate fixa termene chiar de la o zi la alta;
- b) instanța va fixa primul termen de judecată în cel mult 60 de zile de la data rezoluției prin care a dispus comunicarea către pârât a cererii de chemare în judecată;
- c) executorul judecătoresc este obligat să aibă un rol activ.

17. Codul de procedură civilă prevede că, pentru a se asigura desfășurarea cu celeritate a judecării, amânarea judecării în temeiul învoielii părților poate fi încuviințată:

- a) o singură dată, numai în primă instanță;
- b) o singură dată în cursul judecării în primă instanță;
- c) de două ori, dacă hotărârea e supusă numai apelului și una dintre părți a apelat hotărârea respectivă.

18. Pentru a se asigura desfășurarea cu celeritate a judecării:

- a) instanța poate proceda la judecarea cauzei chiar dacă partea nu se prezintă, deși a fost legal citată;
- b) formularea unei cereri de recuzare nu determină suspendarea judecării;
- c) formularea contestației privind tergiversarea procesului nu determină suspendarea judecării.

19. Dacă judecătorul nu fixează primul termen de judecată în cel mult 60 de zile de la data expirării termenului prevăzut pentru întâmpinare, în cazul în care pârâtul nu a depus întâmpinare, este încălcat:

- a) principiul dreptului la apărare;
- b) principiul respectării principiilor fundamentale ale procesului civil;
- c) principiul dreptului la un proces echitabil, în termen optim și previzibil.

20. Îndatorirea judecătorului de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces reprezintă o aplicație a:

- a) principiului legalității;
- b) principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului;
- c) principiului rolului activ al judecătorului.

21. În aplicarea principiului legalității:

a) instanța va verifica efectuarea procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen și, când este cazul, va lua măsuri de refacere a acestor proceduri, precum și pentru folosirea altor mijloace ce pot asigura înștiințarea părților pentru înfățișarea la termen;

b) în cazul în care părțile nu răspund la apel, instanța va verifica dacă procedura de citare a fost îndeplinită și, după caz, va proceda, în condițiile legii, la amânarea, suspendarea ori la judecarea procesului;

c) erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate, chiar la cererea unui terț.

22. Potrivit principiului egalității, în procesul civil:

- a) părților le este necondiționată exercitarea drepturilor procesuale;
- b) părților le este asigurată exercitarea drepturilor procesuale;
- c) în materia ordonanței președințiale, în cazul în care s-a încuviințat ca aceasta să se dea fără citarea părților, judecătorul poate administra proba expertizei propuse de reclamant.

23. Principiul dreptul de dispoziție al părților presupune, printre altele, faptul că:

- a) procesul civil nu poate fi pornit la cererea unei organizații;
- b) obiectul și limitele procesului sunt stabilite, ca regulă, fie de instanță, fie numai prin cererile și apărările părților;
- c) partea poate dispune de drepturile sale în orice mod.

24. Reprezintă o limitare a disponibilității:

- a) transmiterea calității procesuale;
- b) situația succesorilor înstrăinătorului;
- c) introducerea, în condițiile prevăzute exclusiv de lege, a unei cereri de chemare în judecată formulate de procuror, în cazul unei persoane dispărute.

25. Instanța nu încalcă principiul dreptului de dispoziție al părților, dacă:

- a) se va pronunța asupra exercitării autorității părintești, precum și asupra contribuției părinților la cheltuielile de creștere și educare a copiilor, chiar dacă acest lucru nu a fost solicitat prin cererea de divorț, când soții au copii minori, născuți înaintea sau în timpul căsătoriei ori adoptați;
- b) se va pronunța, din oficiu, și asupra numelui pe care îl vor purta soții după divorț, potrivit prevederilor Codului civil;
- c) constată, din oficiu, nedemnitățile de drept, pe baza hotărârii judecătorești din care rezultă nedemnitățile.

26. Nu poate fi exercitat dreptul de a renunța la însuși dreptul dedus judecății:

- a) în acțiunile privitoare la filiație;
- b) dacă cererea de chemare în judecată a fost comunicată pârâtului și acesta nu își dă acordul în acest sens;
- c) dacă s-a acordat termen în cauză.

27. Nu poate renunța la judecată:

- a) cel care introduce o acțiune privitoare la filiație în numele unei persoane puse sub interdicție judecătorească;
- b) cel care se exprimă în acest sens ulterior primului termen de judecată la care părțile sunt legal citate, dacă pârâtul își exprimă refuzul;
- c) majorul care introduce o acțiune privitoare la filiație.

28. În desfășurarea procesului:

- a) părțile pot îndeplini actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător;
- b) dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul, la cererea celeilalte părți, va dispune înfățișarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare de la 50 lei la 700 lei;
- c) dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate dispune, din oficiu, înfățișarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare de la 50 lei la 700 lei.

29. Terțul care, fără motiv legitim, se sustrage de la îndeplinirea obligației de a sprijini realizarea justiției:

- a) va fi constrâns să o execute sub sancțiunea unei amenzi judiciare sau, dacă este cazul, a unor daune-interese;
- b) poate fi constrâns să o execute sub sancțiunea unei amenzi judiciare sau, dacă este cazul, a unor daune-interese;
- c) va putea fi constrâns să o execute sub sancțiunea unei amenzi judiciare și, dacă este cazul, a unor daune-interese.

30. Poate refuza îndeplinirea obligației de a sprijini realizarea justiției:

- a) terțul care deține un înscris probatoriu necesar soluționării procesului, când înscrisul se referă la chestiuni strict personale privind demnitatea unchiului său;
- b) autoritatea deținătoare unui înscris probatoriu necesar soluționării procesului, când înscrisul se referă la relațiile diplomatice;
- c) instituția publică deținătoare a unui înscris probatoriu necesar soluționării procesului, când înscrisul se referă la siguranța publică.

31. Pentru ca drepturile procesuale să nu fie exercitate abuziv, acestea trebuie să fie exercitate:

- a) cu bună-credință;
- b) potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege;
- c) fără a se încălca drepturile procesuale ale celorlalte părți.

32. Partea care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv poate fi obligată:

- a) din oficiu, la despăgubiri pentru prejudiciile materiale și personale cauzate;
- b) potrivit legii, la plata unei amenzi judiciare către partea adversă;
- c) la plata unei amenzi judiciare, potrivit legii.

33. Dacă partea nu își îndeplinește cu bună-credință obligațiile procesuale, instanța:

- a) va putea aplica sancțiunea unei amenzi judiciare de la 50 la 700 lei;
- b) va putea obliga suportarea de către parte atât a unei amenzi judiciare, cât și a unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate;
- c) va obliga suportarea de către parte atât a unei amenzi judiciare de la 50 la 700 lei, cât și a unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate.

34. Dreptul la apărare al părților litigante:

- a) este prezumat;
- b) este garantat;
- c) înseamnă că instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, dacă legea nu prevede altfel.

35. Dreptul la apărare al părților este încălcat:

- a) dacă ordinea în care părțile pun concluzii este stabilită de către președintele completului de judecată;
- b) dacă ordinea în care părților li se dă cuvântul nu poate fi schimbată de către președintele completului de judecată;
- c) dacă ordinea în care părților li se dă cuvântul este schimbată de către președintele completului de judecată.

36. Nu este lovită de nulitate cererea de recurs formulată de:

- a) bunica recurentului, dacă este mandatarul recurentului și este licențiată în drept;
- b) persoana care are interes să atace soluția instanței;
- c) intimat, după împlinirea termenului de recurs, pentru motive de nelegalitate și numai dacă cererea sa de recurs ar fi de natură să producă consecințe asupra situației sale juridice din proces.

37. Instanța civilă poate hotărî asupra unei cereri:

- a) numai dacă părțile au fost citate potrivit legii;
- b) chiar dacă părțile nu au fost citate, dar s-au prezentat, personal ori prin reprezentant;
- c) chiar dacă părțile nu au fost citate, dar au termenul în cunoștință.

38. Părțile:

- a) trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp rezonabil motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea;
- b) trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea;
- c) trebuie să își facă cunoscute reciproc și la timp motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.

39. Principiul contradictorialității presupune obligația instanței de:

- a) a soluționa conflictul de competență cu citarea părților;
- b) a suspenda, în condițiile legii și chiar înainte de primul termen de judecată, judecarea cererii de strămutare pentru motiv de bănuială legitimă, cu citarea părților;
- c) a cita părțile la soluționarea cererii prin care unul dintre participanții la procesul civil solicită preschimbarea termenului.

40. Constituie excepție de la principiul oralității:

- a) situația în care legea dispune ca actul de procedură să îmbrace o anumită formă;

b) solicitarea expresă a părților ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar;

c) desfășurarea, în camera de consiliu, a procedurii cu privire la cererea prin care se solicită dobânzi contractuale a căror valoare nu depășește, la data sesizării instanței, suma de 10.000 de lei.

41. Nu se încalcă principiul nemijlocirii în cazul:

a) anchetei *in futurum*;

b) păstrării probelor administrate de către judecătorul care a formulat cerere de abținere, dacă aceasta din urmă a fost admisă;

c) păstrării probelor administrate de către instanța care s-a declarat necompetentă material.

42. Instanța nu încalcă principiul nemijlocirii atunci când:

a) încuviințează, în condițiile legii, ca probele administrate în cursul judecării cererii perimate să fie administrate în cadrul noului proces;

b) efectuează administrarea probelor prin comisie rogatorie, de către o instanță de același grad sau chiar mai mică în grad, dacă în acea localitate nu există o instanță de același grad;

c) în ipoteza admiterii cererii de strămutare, va păstra probele administrate de către instanța de la care s-a cerut strămutarea, dar numai dacă hotărârea pronunțată asupra acestui incident procedural dispune asupra probelor ce urmează a fi păstrate.

43. Dacă se nesocotește principiul nemijlocirii:

a) părțile pot sesiza președintele instanței;

b) părțile pot declara apel, în termen de 5 zile;

c) procurorul poate declara recurs, în termen de 5 zile.

44. Ședințele de judecată sunt publice:

a) în toate cazurile;

b) dacă legea prevede altfel;

c) în afară de cazurile prevăzute de lege.

45. Constituie derogări de la principiul publicității:

a) cercetarea procesului, în toate cazurile;

b) cercetarea procesului în primă instanță, dacă părțile solicită acest lucru, în cazurile în care cercetarea procesului sau dezbaterile fondului în ședință publică ar aduce atingere moralității, ordinii publice, intereselor minorilor, vieții private a părților ori intereselor justiției;

c) dezbaterile în fond, în cazurile expres prevăzute de lege.

46. Procesul civil se desfășoară:

a) numai în limba română;

b) și în limba maternă, în cazul cetățenilor români aparținând minorităților naționale;

c) și în limba vorbită de apatrizi, dacă toate părțile sunt de acord.

47. Cetățeanul român aparținând minorităților naționale are dreptul de:

- a) a comunica în scris, dacă este surd;
- b) a se exprima în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii;
- c) a pune concluzii exclusiv prin traducător autorizat.

48. Nu constituie o încălcare a principiului continuității:

- a) admiterea cererii de recuzare a judecătorului;
- b) admiterea abținerii judecătorului pe motiv că a fost mediator în aceeași cauză;
- c) judecata în complet de divergență.

49. Încălcarea principiului continuității:

- a) nu poate constitui motiv de apel;
- b) poate constitui motiv de recurs;
- c) poate atrage casarea hotărârii pronunțate.

50. Respectarea principiilor fundamentale constituie o îndatorire pentru:

- a) judecător;
- b) părți;
- c) judecător, dacă legea nu prevede altfel.

51. Nerespectarea principiilor fundamentale de către instanța de fond atrage:

- a) anularea sentinței de către instanța de apel;
- b) anularea sentinței de către instanța de recurs, dacă hotărârea nu e supusă apelului;
- c) anularea sentinței de către instanța de recurs, dacă hotărârea a fost atacată direct cu recurs, în condițiile legii.

52. În timpul procesului civil, încercarea de împăcare a părților presupune că judecătorul:

- a) va dispune părților soluționarea amiabilă a litigiului prin mediere, potrivit legii speciale;
- b) poate încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii;
- c) va dispune înfățișarea personală a părților, chiar dacă sunt reprezentate, pentru a le da îndrumările necesare, potrivit legii, ori de câte ori consideră că acestea se pot împăca.

53. Dacă părțile acceptă recomandarea instanței de a recurge la mediere și se împacă, cererea de chemare în judecată va fi:

- a) anulată;
- b) respinsă ca nefondată;
- c) respinsă ca inadmisibilă.

54. Încercarea de împăcare a părților se poate realiza:

- a) în fața primei instanțe;
- b) în recurs;
- c) în faza executării silite.

55. Conform principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului, instanța are obligația:

- a) să pună în dezbaterea părților orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă sunt menționate în cerere sau în întâmpinare;
- b) de a dispune, în materie contencioasă, introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;
- c) să se pronunțe numai asupra a ceea ce s-a cerut.

56. Potrivit principiului disponibilității și al rolului judecătorului în aflarea adevărului, judecătorul nu poate acorda mai mult sau altceva decât s-a cerut:

- a) în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel;
- b) dacă legea nu prevede altfel;
- c) în cazurile în care legea prevede expres.

57. Președintele completului de judecată, care veghează ca ordinea și solemnitatea ședinței să fie respectate, poate lua, în vederea asigurării unei bune desfășurări a ședinței de judecată, orice măsură prevăzută de lege, printre care:

- a) dacă nu mai este loc în sala de ședință, le poate cere celor care ar veni mai târziu sau care depășesc numărul locurilor existente să părăsească sala;
- b) îndepărtarea din sală a oricărei persoane care are asupra sa o armă;
- c) amânarea procesului, în anumite condiții expres prevăzute de lege.

Capitolul III

Aplicarea legii de procedură civilă

58. Regula generală stabilită de Codul de procedură civilă este aceea că legea nouă de procedură civilă se aplică:

- a) proceselor începute după intrarea sa în vigoare;
- b) executărilor silită începute după intrarea sa în vigoare;
- c) numai proceselor începute după intrarea sa în vigoare.

59. Dacă cererea de chemare în judecată a fost înregistrată anterior intrării în vigoare a legii noi de procedură, executarea silită este supusă:

- a) legii vechi, dacă este demarată anterior momentului intrării în vigoare a legii noi;
- b) legii noi, dacă data cererii de executare silită este ulterioară momentului intrării în vigoare a legii noi, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;
- c) legii noi, dacă data cererii de executare silită este ulterioară momentului intrării în vigoare a legii noi, în toate cazurile.

60. Procesele începute prin cereri depuse, fără confirmare de primire, la poștă, înainte de data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă:

- a) sunt supuse legii noi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță după această dată;
- b) rămân supuse legii vechi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță după această dată;
- c) sunt supuse legii noi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță înainte de această dată.

61. Dispozițiile din Codul de procedură civilă privind executarea de bunăvoie a hotărârii arbitrale de către partea împotriva căreia s-a pronunțat se aplică cu efect:

- a) retroactiv;
- b) ultraactiv;
- c) antijudiciar.

62. Dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la titlurile executorii se aplică:

- a) numai hotărârilor judecătorești sau altor înscrisuri pronunțate ori, după caz, întocmite după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă;
- b) și hotărârilor judecătorești sau altor înscrisuri pronunțate ori, după caz, întocmite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, care pot fi puse în executare numai dacă au fost investite cu formula executorie;
- c) și hotărârilor judecătorești sau altor înscrisuri pronunțate ori, după caz, întocmite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, care pot fi puse în executare indiferent dacă au fost sau nu investite cu formula executorie.

63. Termenele procedurale prevăzute de legile speciale:

- a) aflate în curs la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, rămân supuse legii în vigoare la data la care au început să curgă;